

ע"פ 475/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 475/19

כבוד הנשיאה א' חיות

לפני:
המערער: פלוני

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום
15.1.2019 בתפ"ח 36614-03-18 שניתנה על ידי
כבוד השופטים ר' פרידמן-פלדמן, א' אברבנאל וח'
זנדברג

עו"ד יעקב קמר

בשם המערער:

פסק-דין
*

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטים ר' פרידמן-פלדמן, א' אברבנאל וח' זנדברג) מיום
15.1.2019 בתפ"ח 36614-03-18 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. נגד המערער הוגש כתב אישום המייחס לו שורה של עבירות מין. ביום 12.9.2018 החלה להישמע עדותה של המתלוננת ודיון להמשך החקירה הנגדית נקבע ליום 14.11.2018. ביום 13.11.2018 עתרה המשיבה לדחיית הדיון בצינה כי המתלוננת לא תוכל להתייצב בו בשל הרעה במצבה הנפשי. בית המשפט דחה את הבקשה באותו היום. המתלוננת לא התייצבה לדיון ההוכחות והדיון נמשך בחלקו לפני המותב כולו ובחלקו לפני השופטת ר' פרידמן-פלדמן בלבד. במהלך הדיון התבררה, בין היתר, סוגית היעדרותה של המתלוננת ושאלת הצורך בהוצאת צו הבאה ביחס אליה. בהחלטה שניתנה בתום הדיון הורה בית המשפט כי עדות המתלוננת תוסיף להישמע ביום 14.2.2019, כי ישיבת הוכחות עמוד 1

נוספת לשמיעת עדי תביעה אחרים תתקיים ביום 19.2.2019, וכי בשלב זה, ובהנחה שהמתלוננת תתייצב לדיון הבא, לא יוצא נגדה צו הבאה. הוטעם כי ככל שיהיו נתונים אחרים, העניין יישקל מחדש. בהמשך לכך הגיש המערער בקשה למתן הוראות, שנדחתה בהחלטה מיום 10.12.2018. בית המשפט קבע כי ישקול להורות על הגשת אישור רפואי המתייחס למצבה של המתלוננת ככל שלא תתייצב לדיון הבא; כי אין מקום לדרוש מן המשיבה להודיע אם בדעתה לבקש צו הבאה ביחס למתלוננת; וכי ההחלטה באשר להעדת עדים אחרים ניתנה מתוך מטרה להיערך למקרה שהמתלוננת לא תתייצב לדיון הבא.

2. יממה לאחר מכן הגיש המערער בקשה לפסילת המותב, שלישית במספר (לאחר ששתי בקשות מיום 12.9.2018 לפסילת השופטת ר' פרידמן-פלדמן ומיום 14.11.2018 לפסילת השופטים ר' פרידמן-פלדמן וא' אברבנאל נדחו ולא הוגש בעניין ערעור). לבקשת המערער קיים בית המשפט דיון בבקשה במעמד הצדדים ובהחלטתו מיום 15.1.2019 דחה את הבקשה בהדגישו כי טענות המערער נוגעות לאופן ניהול ההליך ולהחלטות שניתנו בגדרו, והן אינן מקימות עילת פסלות. בפרט הודגש כי טענות המערער מתמקדות בהחלטות הנוגעות לאי הוצאת צו הבאה למתלוננת; לכך שלא נתבקש תיעוד רפואי בעניינה; ולהחלטה המורה למשיבה להיערך להעדת עדים נוספים. נקבע כי החלטות אלו נמצאות בליבת סמכותו של בית המשפט ואין בהן כדי להקים חשש ממשי למשוא פנים. בית המשפט הדגיש כי בקשת פסילה אינה הדרך להשיג על החלטות ביניים בהליך פלילי, וצוין כי מועדי ההוכחות שנקבעו בהחלטה מיום 14.11.2018 יעמדו בעינם.

3. מכאן הערעור בו שב המערער על הטענות שהעלה בפני בית המשפט קמא. נטען כי בית המשפט התיר מיזמתו למתלוננת לא להגיע לדיון מבלי לתמוך זאת באישור רפואי מתאים ואפשר למשיבה להעיד במקומה עדים אחרים. המערער מטעים כי החלטות אלו מעידות על חשש ממשי למשוא פנים כלפיו ועל כך שבית המשפט מעדיף את עמדת המתלוננת והמשיבה. עוד טוען המערער כנגד התבטאויות שונות של השופטת ר' פרידמן-פלדמן בדיון מיום 14.11.2018, וחוזר על טענות שהעלה בשתי בקשות הפסלות הקודמות שהגיש.

ביום 21.1.2019 דחיתי את בקשת המערער להורות על עיכוב ההליך בבית המשפט המחוזי עד להכרעה בערעור דנן ולקיום דיון בערעור במעמד הצדדים. בהמשך הדברים הגיש המערער בקשה להגשת עיקרי טיעון מטעמו בצירוף עיקרי הטיעון.

4. לאחר שעיינתי בערעור על נספחיו באתי לידי מסקנה כי דינו להידחות. עיון בפרוטוקול הדיון מיום 14.11.2018 מלמד כי אין בהתנהלות המותב כדי להקים חשש ממשי כלשהו למשוא פנים כלפי המערער, והדברים יפים גם באשר להחלטה שהתקבלה בתום אותו הדיון. טענותיו של המערער מתמקדות בהחלטות דיוניות הנוגעות לאי-התייצבותה של המתלוננת לדיון. כפי שציין המותב, מדובר בהחלטות שאין בהן כדי להקים עילת פסלות והליכי פסלות אינם מהווים אכסניה מתאימה להשיג עליהן (ע"פ 2936/18 גריב נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (22.4.2018)). בניגוד לנטען על ידי המערער לא מצאתי כי התבטאויות המותב מלמדות, ולו בקירוב, על "נעילת" דעתו בהליך (ע"פ 8544/17 לוי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (7.11.2017)). נהפוך הוא. בית המשפט הדגיש בדיון מיום 14.11.2018 כי אין לו דבר נגד המערער או סנגורו וכי ההליך יוכרע רק על בסיס הראיות שבפניו (עמוד 246 לפרוטוקול הדיון). חזקה על המותב שכך אכן יפעל. עוד יצוין כי ההחלטה מיום 10.12.2018 מלמדת שבית המשפט הותיר פתח להוצאת צו הבאה למתלוננת ולחיובה בהמצאת אישור רפואי, ככל שיהיה בכך צורך בהמשך ההליך. הטענות שהעלה המערער המופנות כנגד ההחלטות בשתי בקשות הפסלות הקודמות אינן מצדיקות התייחסות שכן מדובר בהחלטות חלוטות שלא הוגש עליהן ערעור (השוו: ע"פ 528/14 גולן נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (26.1.2014)).

ולבסוף - לפני משורת הדין עיינתי בעיקרי הטיעון שהגיש המערער, ואיני סבורה כי יש בהם כדי לשנות מן המסקנה שאליה הגעתי כמפורט לעיל.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ב בשבט התשע"ט (28.1.2019).

ה נ ש י א ה
